

Riječ Božja

na 24. Nedjelju kroz godinu, 15.09. 2024.

1.čitanje: Iz 50, 5-9a: Gospodin Boguho mi otvori, ja se ne protivih niti uzmicah. Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od pogrda ni od pljuvanja. Gospodin Bog mi pomaže, zato se neću smesti. Zato učinih svoj obraz ko kremen, i znam da se neću postidjeti. Blizu je onaj koji mi pravo daje. Tko će na sud sa mnom? Nek se suoči sa mnom! Tko je protivnik moj u parnici? Nek mi se približi! Gle, Gospodin Bog mi pomaže, tko će me osuditi?

Hodit ću pred licem Gospodnjim u zemlji živih.

2.čitanje: Jak 2, 14-18: Što koristi braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi. Inače, mogao bi tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru."

Evangelje po Marku 8, 27-35: U ono vrijeme: Krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: "Što govore ljudi, tko sam ja?" Oni mu rekoše: "Da si Ivan Krstitelj, drugi da si

Ilija, treći opet da si neki od proroka." On njih upita: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Ti si Pomazanik - Krist!" I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu. I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: "Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!" Tada dozva narod i učenike pa im reče: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga."

Službe Božje

U crkvi Sv. Franje na Kaptolu: nedjeljom i blagdanima u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati. Radnim danom svete mise su u 18.30 sati. Pola sata prije svetih misa biti će prilika za slavlje sakramenta pomirenja.

Važne pojedinosti iz života i rada zajednice

Vaši darovi našoj zajednici u prošleme tjednu:
Darovi za obnovu crkve i samostana: 190,00 eura
Milostinja: 08.09. 2024.: 1.085,00 eura

Neka Gospodin izlije blagoslov na sve Vas!

Pamtimo

za svoje dobro i dobro onih koji su nam povjereni...

OBNOVA CRKVE I SAMOSTANA SV. FRANJE

Radovi na obnovi se nastavljaju. Vjerujem da ste primijetili da je i unutrašnjost crkve sve ljepša i ljepša, od vraćanja obnovljenih vitraja do obnovljenih pokrajnjih oltara, vraćene su i korske klupe, a i klupe za vjernike. Uređuje se i sakristija u kojoj će biti moguće vidjeti i ostatke stare kapitularne dvorane, postavljene su pločice i vjerujemo da će sakristija uskoro biti u funkciji. U samostanu se ugrađuju pločice i parket na 1. katu. Polako se okrećemo uređenju cijeloga kompleksa, u dvorištu je porušen zid i pomoćne zgrade, pa se nadamo da će uskoro biti sve puno ljepše i da ćemo moći ponovno pripravljati ručak za najpotrebnije. Hvala Vam što nas pratite svojim molitvama i darovima. Neka dobri Bog sve blagoslovi i čuva, a osobito sve one koji su uključeni u radove, planiranje i projektiranje.

VJERONAUČ - za prvopričesnike i krizmanike u dvorani Provincijalata na Opatovini 41 - preko puta kolnog ulaza u naš smostan. Susrete ćemo imati po dogovoru, a započeti ćemo krajem rujna. Molimo roditelje i djecu da se što prije jave kako mi mogli napraviti raspored susreta. Hvala!

SUSRETI FRAME - na Opatovini 41. Svi su mladi dobrodošli. Vjerujem da će se mnogi odazvati, a i vi potaknite svoje prijatelje i druge mlade osobe. Svi su mladi dobrodošli. Susrete vođe fra Matija Marijić.

BL. DJEVICA MARIJA ŽALOSNA – kao pobožnost i blagdan ima svoj biblijski temelj u proroštvu Šimuna Mariji u evanđelju po Luki: "A tebi će samoj mač probosti dušu!" (Lk 2,35). O Marijinim žalostima su u srednjem vijeku pobožno razmatrali redovnici serviti, a to su pomalo nasljedovali i drugi kršćani. Sveta Stolica je potom dopustila slaviti blagdan Žalosne Gospe. Kršćanska je pobožnost u evanđeljima otkrila sedam naslova Marijine žalosti: 1. Šimunovo navještenje Marijine žalosti, 2. Bijeg u Egipat, 3. Dječak Isus se izgubio u Jeruzalemu, 4. Marijin susret s Isusom na Križnom putu, 5. Marijine boli kod Isusovog razapinjanja., 6. Skidanje tijela Isusova s križa: Pieta, 7. Isusov pogreb

SV. KORNELIJE – izabran je za rimskog biskupa 251. god. Za njegova pontifikata je nastala rasprava: mogu li otpadnici od kršćanske vjere zadobiti oprostjenje? Dok su to neki nijekali, papa Kornelije je isticao: mogu ako prihvate pokoru za taj čin. Car Gal ga je protjerao 253. god. iz Rima pa je kao izgnanik umro. Tijelo mu je pokopano u Kalistovim katakombama.

SV. CIPRIJAN obraćenik je na kršćanstvo. Postao je svećenik te biskup 249. g. u Kartagi. Svojim je spisima branio kršćane te teološki razmišljao o mnogim pitanjima vjere. Za Valerijanovu progonstva podnio je mučeništvo 258. god.

RANE SV. FRANJE - Iskustvo iz crkve sv. Damjana, kada je sv. Franjo čuo glas Raspetog Isusa, razvio je u njemu pobožnost i štovanje do savršenstva ljubavi prema Muci i Križu Gospodinovom. Često se udubio u otajstvo Križa Raspetoga, a napose na La Verni 1224. god. Tada ga je Raspeti označio svojim svetim ranama. Otada se sav suobličio u Gospodina Isusa, ne samo u vjerničkom srcu nego i na tijelu. Franjevci i franjevke slave ovaj događaj liturgijskim slavljem koje je odobrila Sveta Stolica. "Franjo, novi čovjek, bio je tako odlikovan novim, divnim čudom i doživio jedinstvenu povlasticu, koja nije bila dana prijašnjim vjekovima: bio je ukrašen svetim ranama. Tada je sišao s brda (La Verna) noseći na sebi lik Raspetoga, naslikan ne na kamenim ili drvenim pločama rukom umjetnika, nego izrađen na tjelesnim udovima prstom živoga Boga."

"Iz Malog životopisa sv. Franje" sv. Bonaventure
Ovaj blagdan slavimo 17. rujna - okuplja se cijela franjevačka obitelj.

U CRKVI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Nedjelja, 15.09.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Ponedj., 16.09.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Utorak, 17.09.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Srijeda, 18.09.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Četvrtak, 19.09.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Petak, 20.09.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Subota, 21.09.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Nedjelja, 22.09.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje

donacije za obnovu crkve i samostana:

Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb

Zagrebačka banka, IBAN: HR 2723600001502750171

SWIFT: ZABAHR2X

Ministranti: 15. 09. 2024.

Crkva Sv. Franje na Kaptolu u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati: bogoslovi i ministranti

**Samostan "Sv. Franje" - 01 4898 333
fra Zdravko - 091 5407 625**

MOLITVA ZA DJECU

- u rujnu vas pozivamo na molitvu za svu djecu, onu malu, onu koja idu u školu i onu veliku. Gospodin jako voli djecu. Ističe ih kao primjer svojim učenicima: "Ako ne budete kao djeca, ne, nećete ući u Kraljevstvo nebesko!" A razlog tomu su dječja nevinost, zaigranost, bezgranična ljubav prema Bogu i svojim roditeljima te povjerenje koje imaju prema onima koji su im bliski. Molimo Gospodina da im podari bezbrižno djetinjstvo, spremnost na učenje, radost u vjeri i igri, te da im mi možemo svjedočiti Krista - Božju mudrost, svojim životom i primjerom.

Male šale

Žali se otac jednog liječnika svome prijatelju: "Ah, kako su samo djeca nezahvalna, koliko sam se samo žrtvovao da bi on mogao završiti fakultet i postati liječnik, a kako mi je uzvratio!? "Pa što ti je učinio?" čudi se njegov prijatelj. "Što mi je učinio!? Pa zabranio mi je piti i pušiti!"

Kat. kal. 15.09.'24. 24. NEDJELJA K.G. Mk 8, 27-35

Pon. 16.09. Kornelije i Ciprijan, muč. Lk 7, 1-10

Uto. 17.09. **RANE SV. FRANJE** Lk 9, 23-26

Sri. 18.09. Josip K., Sonja, Irena Mt 11, 25-30

Čet. 19.09. Januarije, Dora, Igor Lk 7, 36-50

Pet. 20.09. Andrija, Svjetlana Lk 8, 1-3

Sub. 21.09. **Sv. Matej, apostol** Lk 5, 1-11

Ned. 22.09. 25. NEDJELJA K.G. Mk 9, 30-37

Željeli bi izraditi Web stranicu i učiniti dostupnijim sadržaj listića svima koji to žele!
Molimo stručnu pomoć! Hvala unaprijed!

Odgovara i uređuje: fra Zdravko Lazić
Kaptol 9, 10000 Zagreb
Telefon: 01 4898 333
E-mail svećenika: zdravko.lazic@ofm.hr

Sv. Franjo iz Asiza

15/09/2024. Godina 5. Broj 37

tjedni listić crkve i samostana "Sv. Franje" na Kaptolu 9 u Zagrebu

“Hoće li tko za mnom, neka uzme svoj križ...”

Od visokih etičkih zahtjeva Isusa iz Nazareta, ljudskomu je razumu još veći izazov njegova smrt na križu. Naviještati pobjedu nad smrću čovjeka koji je osuđen na najokrutniju smrtnu kaznu, koju su Rimljani primjenjivali samo za najgore pobunjenike i zločince, i tvrditi da je upravo ta smrt odlučujuća za čovjekovo spasenje, bijaše to »zdravom ljudskom razumu« od samog početka teško savladiv izazov. Već je puno prije Isusove smrti čuveni rimski govornik Ciceron, govoreći o toj okrutnoj smrtnoj kazni, uskliknuo: "Križ mora biti daleko ne samo od tijela, nego također i od misli, očiju i ušiju rimskog građanina.« I danas je križ izazov svima koji nemaju ljubavi za Raspetoga. Ne tako davne 1995. godine kršćanska javnost u Njemačkoj doživjela je pravi šok. Ustavni sud presudio je da se imaju ukloniti križevi iz učionica u školama. Toj odluci prethodila je tvrdnja dvoje teozofa, pristaša prirodne religije, da je nedopustivo da djeca roditelja koji ne vjeruju moraju učiti s pogledom na križ. Sud je, na zaprepaštenje kršćana koji su u toj tradicionalnoj kršćanskoj zemlji još uvijek većina, donio presudu u korist manjine. I nakon 2000 godina kršćanstva pokazalo se ono što je sv. Pavao doživljavao na svakom koraku, da je »Krist raspeti sablazan za Židove, a ludost za pogane« (1 Kor 1,23). Kršćanima je ta presuda izazov da se zamisle, je li barem za njih križ »Božja sila i Božja mudrost« (1 Kor 1,24).

U raspravi koja je nastala nakon tog događaja, neki su rekli da samo barbari mogu micati križ koji je znak naše kulture. Zaključak je glasio: Iako sve više nestaje kršćanske vjere, zašto bi nam smetao križ? Razlika je u tome što će ga kulturni ljudi ostaviti, a barbari će sve učiniti da ga uklone. Ta poruka, koja na prvi pogled izgleda vrlo demokratična i tolerantna, za kršćane je u stvari jako prozirna i izazovna. Jer, to nije više križ koji je znak ljubavi Raspetoga, nego postaje znak neke kulture. To više nije križ kakvog naviješta Evanđelje. To više nije put našeg spasenja i nasljedovanja Krista. To više nije Isus koji je raširio ruke kako bi zagrljio cijeli svijet. A tamo gdje križ izgubi svoju izvornu snagu i svoje stvarno značenje kao znak spasenja, ostaje samo povratak u poganstvo,

pitanje je samo kojim putem. Često je to povratak i u novo barbarstvo koje ruši sve što podsjeća na križ i na Raspetoga. To je i prelazak na neke istočnjačke načine razmišljanja i vjerovanja. Zato je pitanje križa za kršćane biti ili ne biti. U konačnici to je pitanje: Treba li današnji čovjek Otkupitelja ili će ga zamijeniti zabludom samo-otkupljenja kroz samoostvarenje?

U umjetnosti je križ poprimio nebrojena obličja, našao je svoje mjesto ne samo u crkvama, već i po kućama vjernika, školama, uredima i drugim javnim mjestima. Često vidimo debele i teške križeve na vratovima ljudi – dakako one zlatne. No, često je to jedini kontakt s križem koji imaju. Čini se da križ, kao stvarnost koja stoji u središtu kršćanske vjere, sve više gubi na značenju. Sve manje kršćana doživljava križ kao ono na što je »podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni« (Iv 3, 14-15). »Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao« (Gal 2,20). Od te temeljne istine kršćanin ne bi smio nikada učiniti samo spoznaju koja će, zajedno s brojnim drugim spoznajama, biti pohranjena negdje u njegovu pamćenju, već to mora biti trajno prisutno u njegovoj svijesti, kako ne bi križ Kristov u njegovu životu izgubio snagu.

